

Vogelfestival

*Belevissen van een
beginnende vogelaar*

Begin september toog ik naar Vlieland. Niet voor vogels, dacht ik, maar voor het nazomerfestival Into the Great Wide Open. Bandjes kijken, die andere hobby. Wel m'n kijker mee natuurlijk. En de uitstekende Waddengids van Crossbill Guides/KNNV die ik iedere natuurliefhebber kan aanraden. Met uitgebreide achtergrondinfo over het landschap, de vegetatie, het dierenleven en fiets- en wandelroutes over alle Nederlandse waddeneilanden is het een prachtgids. De twee andere delen over de Veluwe en de Achterhoek zijn van eenzelfde hoge kwaliteit.

Terug naar Vlie. Wat bleek? Groene camping de Lange Paal was al een flink eind in de richting van lokaal vogelparadijs Kroon's polder, zo wist mijn gids. Met opkomend tij verlaten alle steltlopers het wad om daar verder te fourageren in een van de brakwaterbasins. En omdat het eerste bandje pas bij hoog water de gitaren inplugde, begon mijn dag met een waar vogelfestival. Ik liet mijn huurfiets achter bij het Posthuis en trok eropuit.

Ik vond Vlieland al stil, maar in deze hoek van het eiland hoorde je echt helemaal niets. Andere mensen waren er ook niet echt. Zittend op een strategisch geplaatste picknicktafel liet ik de rust op me neerdalen. In een waterig zonnetje drevan er wat Kokmeeuwen in de Waddenzee, voor de steltlopers hoefde ik alleen mijn hoofd landinwaarts te draaien.

Ik heb ze geprobeerd te tellen, en ik denk dat ik 600 Tureluurs zag. Bijna 120 Kluten, 100 Goudplevieren, 60 Bergeenden, een kolonie van zo'n 100 Lepelaars en een groepje van 20 Pijlstaarten.

Wel lastig determineren, die eenden in eclipskleed. Dat is straks in de winter weer makkelijker. Een eenzame Bont-

bekplevier vloog luidruchtig over. Het mooiste vond ik de Groenpootruiters. Met gezwinde spoed verplaatsten ze zich door het water, twee, drie keer zo snel als de Tureluurs. In totaal zag ik zo'n 20 van deze doortrekkers voor mijn neus door het water waden.

De Kroon's polder zelf kom je niet in, je mag al het moois van een afstandje bewonderen. Een telescoop is niet onmisbaar, maar mét zie je wel veel meer. Dat is eigenlijk altijd zo met waad- en watervogels. Toch kom je hier op Vlieland in de kijkhut best dichtbij. Het lange, grote bouwwerk met afsluitbare kijkgaten kan een flink aantal vogelaars hebben, maar ik was er alleen. Misschien hield het muziekfestival natuurliefhebbers dit weekend op afstand?

De toegift kwam later die dag. In het naaldbos, onderweg van een Vlaams jazzduo naar een militante Britse rapdame, klonk een luide roep boven alles uit. Ik had ze eerder in de zomer in Wales nog gezien en herkende het geluid direct. Kruisbekken! Ik ging vijf meter van het pad op het mos zitten, de kijker in de aanslag. Dat bandje kon wel even wachten.

Groenling